मुन्दर्काएउं

प्रीतिं प्रीतिमतः कर्तुं वमर्रुसि महाकये। श्रममोत्ताय पाखार्थे गृकाण च कपीश्वर् ॥ ५०॥ प्रीतिं च बङ्गमन्यस्व प्रीतो शस्म तव दर्शने । इत्युक्तः शैलराजेन स्नूमान् मारुतात्मजः ॥ ५१॥ ग्रव्रवीत् कृतकृत्यो अस्मि विश्रासञ्च नगोत्तम । प्रीतो रिस्म कृतमातिष्यं कृदिकां चापि दर्शितं ॥५२॥ वर्या कार्यकेतोर्ने कालश्चेवातिवर्तते । क्रमिष्यता प्रतिज्ञातं मया च ज्ञातिमण्डले ॥ ५३॥ श्रप्राप्ते योजनशते नालगस्थेयमित्युत् । तस्मादिक् न तिष्ठामि बिष पर्वतसत्तम ॥ ५४॥ स्पृशामि बाह्मङ्गुल्या मानितो पस्तु भवानिति । इत्युक्ता पाणिना शैलं संस्पृश्य कृरिपुङ्गवः ॥५५॥ पितुः पन्धानमास्थाय जगाम प्रकृतिव । स पर्वतसमुद्राभ्यां बङ्गमानाद्वेत्तितः ॥५६॥ पूजितश्चोपपत्राभिराशीर्भिर्मिलात्मजः। श्रुश्रुभे सुमकातेज्ञा मकाकायो मकाबलः ॥५७॥ वायुमार्गे निरालम्बे पत्तवानिव पर्वतः। सेविते वारिधाराभिः पत्नगैश्च निषेविते ॥५८॥ चरिते कौशिकाचाँपैरेरावणंनिपेविते । सिंक्कु जरशार्द्रलतुरगोरगवाकृनैः ॥ ५१ ॥